

ΠΡΟΣ:

Τον Γεν. Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου
Κον Σ. Κοσμίδη

Αθήνα 20 Δεκεμβρίου 2002

ΘΕΜΑ: Συρρίκνωση Εγχώριας Βιομηχανίας και Λίστα Ταμείων

Αξιότιμε κε Γενικέ ,

Δυστυχώς επαληθεύονται οι δυσείωνες προβλέψεις μας και οι αντίστοιχες επίμονες επισημάνσεις μας προς την αρμόδια πολιτική ηγεσία για την συρρίκνωση της εγχώριας παραγωγής και την αποβιομηχάνιση στον ευαίσθητο χώρο του φαρμάκου .

Προς επίρρωση των ισχυρισμών μας ήρθε η πρόσφατη Μελέτη-Έρευνα του ΙΟΒΕ (συναποστέλλονται δύο τελευταία σχετικά άρθρα έγκυρων αθηναϊκών εφημερίδων) από την απλή ανάγνωση της οποίας προκύπτουν τα ακόλουθα σημαντικά ζητήματα τα οποία οφείλουν να προβληματίσουν του αρμόδιους προς λήψη αποφάσεων.

1. Τα (ακριβά) εισαγόμενα σκευάσματα κυριαρχούν στην αγορά, με αύξοντα μάλιστα ρυθμό, εκτοπίζοντας αντίστοιχα τα (φθηνότερα) εγχωρίως παραγόμενα. Αιτία του φαινομένου, που σηματοδοτεί και την ευθύνη της πολιτείας εν προκειμένω, είναι το καθεστώς έγκρισης τιμών και κυρίως η Λίστα η οποία δεν αντιμετωπίζει το ζήτημα αυτό και επομένως δεν πρόκειται να έχει κανένα αποτέλεσμα ως προς τον επιδιωκόμενο στόχο της μείωσης των δαπανών των ταμείων. Ευλόγως επομένως τίθεται το ερώτημα για την σκοπιμότητα και το αποτέλεσμα της αναθεώρησης της Λίστα, με αυτά τα δεδομένα και κριτήρια (διότι Λίστα ισχύει σε όλα σχεδόν τα κράτη).

2. Η εγχώρια φαρμακοβιομηχανία συνεχώς συρρικνώνεται, λόγω και των αντικινήτρων που υπάρχουν, και οδηγείται σε περιθωριοποίηση. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο δύο εταιρείες ελληνικών συμφερόντων, ανάμεσα τους και η ΕΛΠΕΝ (αμιγώς ελληνική), βρίσκονται ανάμεσα στις 20 πρώτες του κλάδου ως προς το μερίδιο αγοράς. Αντί λοιπόν να ληφθούν μέτρα στήριξης τόσο αυτών των εταιρειών όσο και των υπολοίπων μικρότερων για να παραμείνουν σε ανταγωνιστική θέση, έχουμε το παράδοξο φαινόμενο από την αναθεώρηση της Λίστας να πλήττεται η ΕΛΠΕΝ σε σχέση με τους ανταγωνιστές της αφού τα πανάκριβα εισαγόμενα φάρμακα των τελευταίων δεν αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα στη μεγάλη τους πλειοψηφία. Γιατί δεν ζητούνται μειώσεις τιμών στα ακριβά εισαγόμενα αλλά ζητούνται μονομερώς κάποιες μειώσεις τιμών ακόμα και σε φθηνά φάρμακα;

Γιατί τα 95 στα πρώτα σε τζίρο 100 ακριβά εισαγόμενα είναι στην λίστα χωρίς μείωση τιμής και ζητείται επιλεκτικά μείωση τιμής από το πρώτο φάρμακο της πρώτης ελληνικής εταιρείας που στηρίζει τόσες θέσεις εργασίας, επενδύσεις και έρευνα; (Επισυνάπτεται κατάσταση με τα 100 πρώτα σε τζίρο φάρμακα όπου όλα σχεδόν τα ακριβά εισαγόμενα φάρμακα είναι στην λίστα !!!)

3. Με έκπληξη διαπιστώνει επίσης κανείς ότι δεν χρησιμοποιούνται από τα Ταμεία και την Λίστα φαρμάκων τα επώνυμα ουσιωδώς όμοια (Branded generics) και κατά 20% οικονομικότερα φάρμακα των εγχώριων εταιρειών με αποτέλεσμα την αναίτια οικονομική επιβάρυνση των ταμείων.

Ελπίζουμε ότι έστω και την ύστατη ώρα θα κατανοηθεί το μέγεθος του προβλήματος και θα αντιμετωπιστεί με τη σοβαρότητα που του αρμόζει, με βάση τις προτάσεις της Πανελλήνιας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας οι οποίες από καιρό έχουν κατατεθεί και τις οποίες σας σπυροστέλλουμε εκ νέου.

Με εκτίμηση

Θεόδωρος Τρύφων Bsc MBA
Αντιπρόεδρος Δ.Σ ΕΛΠΕΝ
Πρόεδρος Πανελλήνιας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας

Εγγραφή 108 Ε(3) - ανακοινώσεις

Πιο συγκεκριμένα, τα έτη 1989, 1995 και 1996 δεν δόθηκε καμμία ανατίμηση στα φάρμακα, τον Οκτώβριο του 1997 έγινε η ανατιμολόγηση και ανακοστολόγηση των φαρμάκων (μείωση -21,15%) και τον Απρίλιο του 1998 εφαρμόστηκε η «Λίστα», γεγονότα που δικαιολογούν σε μεγάλο βαθμό την εικόνα του Πίνακα.

Ένα δεύτερο στοιχείο που φαίνεται από το Διάγραμμα 2 είναι η “επικίνδυνη” ανάκαμψη του ρυθμού αύξησης το έτος 1999 σε σχέση με το 1998 (20,28%), φτάνοντας και ξεπερνώντας τα επίπεδα προ του 1997, γεγονός που καταγράφεται και από όλα τα διαθέσιμα στοιχεία των ασφαλιστικών ταμείων.

Από στοιχεία που δίνονται από τους ίδιους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, φαίνεται ότι:

ΙΚΑ (αρ. ασφαλ/νων 5.600.000):

Δαπάνες για το έτος 1999 165 δις. δρχ. με αύξηση 20% από το 1998

ΟΓΑ (αρ. ασφαλ/νων 2.200.000):

Δαπάνες για το έτος 1999 89,5 δις. δρχ. με αύξηση 18% από το 1998

Δημόσιο (αρ. ασφαλ/νων 1.500.000):

Δαπάνες για το έτος 1998 84 δις. δρχ., εκτιμούν αύξηση για το 1999 περίπου 25%

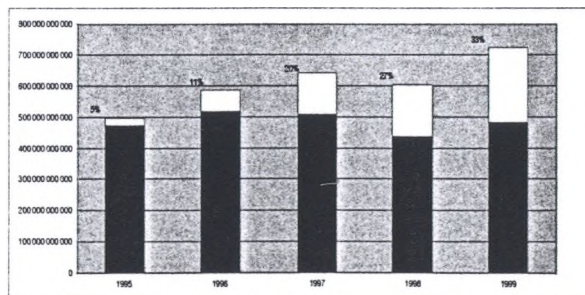
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗΣ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- Έχουν άδεια κυκλοφορίας στην Ελληνική Αγορά 11.300 φάρμακα (διαφορετικές συσκευασίες) εκ των οποίων τα 7.756 έχουν πάρει τιμή από τη Γ.Γ. Εμπορίου και από αυτά δηλώνουν πωλήσεις 4.308 (1999) που αφορούν 918 διαφορετικές δραστικές ουσίες (εκτός των πολυδραστικών).
- Την τελευταία 5ετία ο ρυθμός εισαγωγής στην αγορά νέων κυκλοφορούντων είναι περίπου 370 φάρμακα το χρόνο, με τα λιγότερα το 1997 (274 φάρμακα) και τα περισσότερα το 1999 (555 φάρμακα).

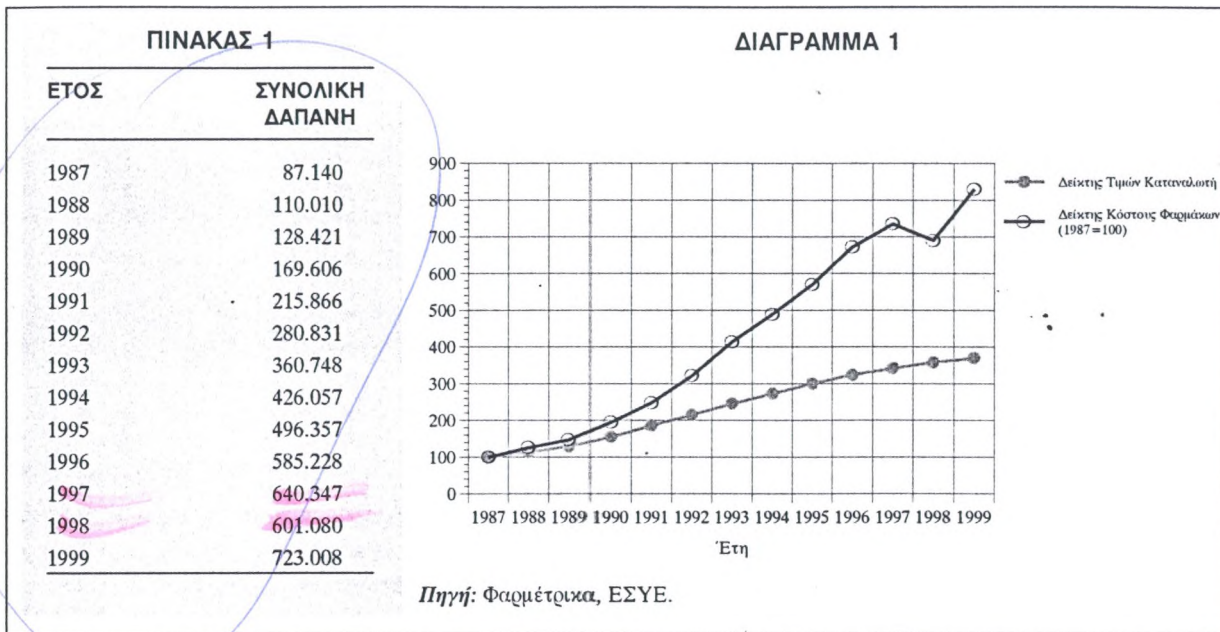
ΠΙΝΑΚΑΣ 3

ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΑ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΞΙΑ ΝΕΩΝ	ΑΘΡΟΙΣΤΙΚΟ % ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ
1995	496.357	22.880	4,61%
1996	585.228	65.418	11,18%
1997	640.347	131.268	20,50%
1998	601.080	165.125	27,47%
1999	723.008	240.932	33,32%

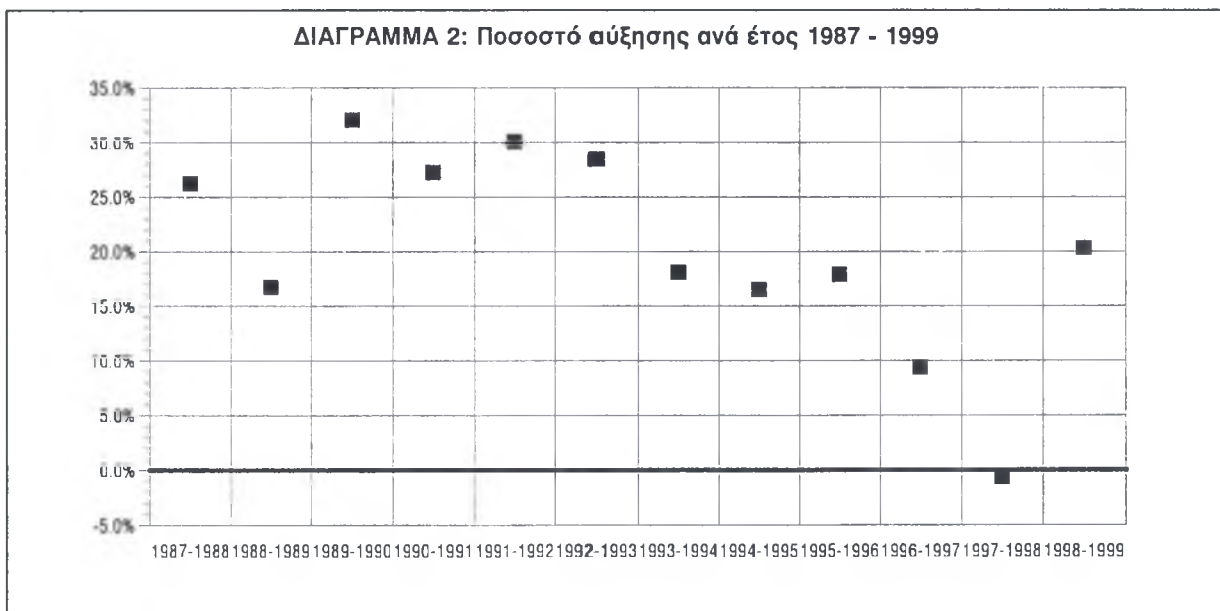
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3

Οι πωλήσεις των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων τη χρονική περίοδο από το 1987 έως το 1999 παρουσίασαν μια αύξηση της τάξης του 730% σε τρέχουσες τιμές και 124% σε τιμές του 1987.

Όπως φαίνεται από τον Πίνακα και το Διάγραμμα 1, η συνολική φαρμακευτική δαπάνη αυξάνεται με ρυθμό διπλάσιο από αυτόν του γενικού δείκτη τιμών. Έτσι, ενώ ο γενικός δείκτης από το 1987 μέχρι το 1999 τετραπλασιάζεται, ο δείκτης κόστους φαρμάκων οκταπλασιάζεται.

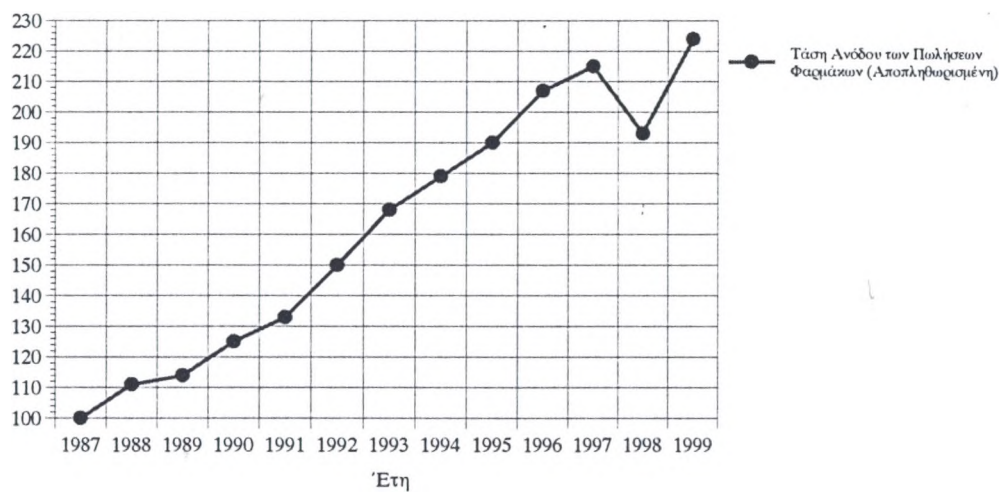

Από το Διάγραμμα 2 φαίνεται ότι η αύξηση των φαρμακευτικών πωλήσεων ήταν εντονότερη στην επταετία 1987 - 1993 με μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης 26,8%, ενώ παρουσίασε μια σοβαρή κάμψη ιδιαίτερα τη διετία 1997 - 1998, επανερχόμενη το έτος 1999.

Η ανοδική τάση της «πραγματικής» φαρμακευτικής δαπάνης αποτυπώνεται στο Σχήμα 5. Ο Δείκτης Κόστους Φαρμάκων, αποπληθωρισμένος, αυξάνεται συνεχώς, με μόνη εξαίρεση το 1989, που η αύξηση είναι σχετικά μικρή σε σχέση με το 1988 (2,7%) και το 1998, που παρουσιάζεται μείωση σε σχέση με το 1997 (-10%) λόγω εφαρμογής της νέας πολιτικής τιμών για τα φάρμακα.

Σχήμα 5

Τάση Ανόδου των Πωλήσεων Φαρμάκων σε Τιμές του 1987
(1987=100)

υιοθέτηση νέων πολύ δαπανηρότερων φαρμάκων, χωρίς να αποτελούν πάντα ουσιαστική θεραπευτική πρόοδο. Τα περί γήρανσης του πληθυσμού αφορούν και άλλες χώρες που όμως έχουν ρυθμό ετήσιας αύξησης των φαρμακευτικών δαπανών πολύ μικρότερο.

Είναι αποδεδειγμένη η σταθερή πίεση της βιομηχανίας, προς την κατεύθυνση αυτή και αυτό είναι φυσικό αφού οι τιμές των νέων φαρμάκων είναι υψηλές. Για την προώθηση των πωλήσεων, η βιομηχανία διαθέτει περί το 15 - 20 % του κύκλου εργασιών της (που για τη χώρα μας σημαίνει 75 - 100 δισεκατομμύρια δραχμές κάθε χρόνο). Η δραστηριότητα αυτή, που ασκείται ανεμπόδιστα επί δεκαετίες, παρά τους περιορισμούς της Κοινοτικής Οδηγίας 28/92 για τη διαφήμιση φαρμάκων, έχει ήδη δημιουργήσει στο ιατρικό σώμα νοοτροπίες που δεν θα είναι εύκολο να μεταβληθούν.

Το γεγονός ότι οι σχετικές δαπάνες των επιχειρήσεων αναγνωρίζονται ως "λειτουργικές δαπάνες", ανεξαρτήτως νομιμότητας και ύψους, και εκπίπτουν από την φορολογία, αποτελεί ένα επιπλέον κίνητρο για την πραγματοποίησή τους.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ένας ετήσιος ρυθμός αύξησης αυτής της τάξεως (γύρω στο 20 %) οφείλεται στην αναδιάταξη της φαρμακευτικής αγοράς, στην εγκατάλειψη των παλαιότερων και στην υιοθέτηση νεότερων και δαπανηρότερων φαρμάκων, ακόμη και σε περιπτώσεις που τα φάρμακα αυτά δεν θα έπρεπε να είναι φάρμακα πρώτης επιλογής (π.χ. χορήγηση σε περιπτώσεις ήπιας υπέρτασης των ανταγωνιστών της αγγειοτενσίνης, αντί των β-αναστολέων). Οι ιατροί λόγω της μονομερούς πληροφόρησης από τις εταιρείες (έλλειψη συνεχούς εκπαίδευσης από την πολιτεία) θεωρούν όλα τα νεότερα φάρμακα γνήσια θεραπευτική πρόοδο ανεξάρτητα εάν πρόκειται για μικρές απομιμήσεις άλλων, πραγματικά πρωτοτύπων. Η βιομηχανία έχει πολλαπλούς μηχανισμούς πίεσης για την αναγραφή τους

Οι δαπάνες των Ασφαλιστικών ταμείων παρουσιάζουν την εξής εικόνα:

□ Το Ι.Κ.Α. από 14 δις δρχ που έδωσε για φάρμακα το 1990, έφθασε τα 110 δις το 1994, τα 138 δις το 1996, τα 166 δις το 1997, τα 120 δις το 1998 και τα 140 δις το 1999

□ Αντίστοιχα ο Ο.Γ.Α. από 22 δις δρχ που δαπάνησε για φάρμακα το 1990, έφθασε τα 57 δις το 1994, τα 52 δις το 1998 και τα 80 δις το 1999

□ Το Τ.Ε.Β.Ε. από 2,6 δις το 1990 έφθασε τα 10,2 δις το 1994 και τα 17,4 δις το 1996. Το 1994 από 6.422 ιδιοσκευάσματα (στοιχεία Υπουργείου Εμπορίου) είχαν πωλήσεις τα 3.100 και το 1996 τα 3.400. τα δε φάρμακα με τιμή άνω των 3.000δρχ ήταν 1.088 και καταλάμβαναν το 33,8% της αγοράς σε αξίες ενώ το 1996 τα φάρμακα άνω των 3000 δρχ ήταν 637 και κατείχαν το 18,5% της αγοράς.

Τέλος θα πρέπει να αναφέρουμε:

- τα μέτρα που εφαρμόστηκαν μέχρι τώρα, πέτυχαν να ελαττώσουν εν μέρει το ύψος των φαρμακευτικών δαπανών
- το ίδιο ισχύει και για τα περιοριστικά μέτρα που εφάρμοσαν τα Ασφαλιστικά Ταμεία
- η θετική λίστα είναι μία κίνηση προς την ορθή κατεύθυνση διότι πέρα από τις συνέπειές της στην δαπάνη, θέτει τις βάσεις προς την κατεύθυνση της αλλαγής της συνταγογραφικής συμπεριφοράς των ιατρών. Εάν βελτιωθεί και πλαισιωθεί από τα απαραίτητα συνοδά μέτρα, όπως είναι οι κατευθυντήριες οδηγίες ορθής συνταγογράφησης και η οροφή στην συνταγογραφία τότε θα αποδώσει πολύ περισσότερο.
- η βασική αιτία της αύξησης του κόστους της φαρμακευτικής δαπάνης φαίνεται να συνδέεται με την υποκατάσταση παλαιών και δοκιμασμένων φαρμάκων με νέα φάρμακα που κυκλοφόρησαν πρόσφατα.